

villing, som vort Bændafledningsvæsen efter min Mening vil faae for Eftertiden som en Følge af det sig ubvridende Agerbrug og de større Fordringer, man vil stille til en fuldstændig og regelmæssig Udvikling af Bændafledningen, vil være tvivlsomt, om det dog ikke havde været rigtigere strax at henvende sig til en, som det forekommer mig, man maa antage, mere indsigtsfuld Autoritet end Bændsynsmændene. Jeg har desuden en væsentlig Tvivl om, hvorvidt Bændsynsmændene i ethvert Tilfælde ville være istand til paa en tydelig og klar og for senere opstaaende Tvivl om Forstaaelsen af, hvad der i sin Tid blev indgaaet og vedtaget, paa tilstrækkelig oplysende Maade at nedskrive Forretningen. Jeg tror, at der paa et senere Tidspunkt vil opstaa en ikke ringe Ueilighed deraf, at Bændsynsmændene ville have Vanskelighed ved at beskrive Forretningen, men jeg har som sagt indset Nødvendigheden af at give efter paa dette Punkt, naar man i det Hele taget vil have Noget ud af Lovforslaget, og da jeg tillægger Loven en særdeles stor Betydning, har jeg besluttet mig dertil, og jeg har derfor tiltraadt de Vædringsforslag, der sigte til at give Bændsynsmændene en større Virkefreds end den, som Lovforslaget oprindeligt har tiltænkt dem. Min Stilling til Spørgsmaalet om Bedligholdspligten er ganske den samme. Da vi kom med et nyt Forslag, saa forekom det mig naturligt, at man søgte at lægge Bedligholdspligten over paa dem, der havde Fordel af den paagældende Foranstaltning; det er en Regel, der, saavidt jeg ser, er begrundet i Forholdenes Natur, og den faar saameget desto større Betydning, jo større, nøagtigere og fuldstændigere Arbejder vor Bændsynslovgivnings Virksomhed vil medføre paa dette Omraade. Det er ogsaa i den Henseende min Tro, at, naar Agerbruget vedblivende gaar frem, understøttet af en ny Lovgivning, ville de Beføstninger, som fremtidig kræves til Bændløbens tilstrækkelige Bedligholdelse, blive større end tidligere, og der er derfor ingen Anledning til at lade disse Beføstninger hvile paa de Enkelte, der grændse til Bændløbet, men at fordele de større Beføstninger ogsaa paa dem, der virkelig have Nytte af Bændløbet, sommetider endog paa i større Maal end Bredseierne. Jeg skal imidlertid i saa Henseende gjøre den Indrømmelse, at Meget kan tale for, at man ikke paa en pludselig og afgjørende Maade gjør Forandringer i Forhold, der have bestaaet i lang Tid og derved have vundet en vis Hævd til Opretholdelse. Jeg skal derfor ogsaa i den Henseende gaa ind paa, hvad der er foreslaaet af det ærede Udvalg, og kan i det Hele taget tilraade det høie Thing at vedtage de af hele Udvalget stillede Vædringsforslag, idet jeg dog skal bemærke, at der er enkelte Paragrafer, med Hensyn til hvilke jeg har nogen og paa enkelte Steder ikke uvæsentlig Tvivl. Jeg har imidlertid anset det for rigtigt ikke at

komme ind paa Detailspørgsmaal ved denne Behandling; men jeg antager, at der vil blive givet mig Leilighed til at konferere med det ærede Udvalg inden Sagens sidste Behandling, og jeg vil da faae Leilighed til at fremstille de Tvivl, jeg kunde have paa enkelte Punkter, og jeg vil kunne gjøre det, forekommer det mig, med saameget større Sikkerhed, ligesom det ogsaa vil være til stor Lettelse til Bedømmelse af de enkelte Bestemmelers Sikkerhed og gjensidige Overensstemmelse med hverandre paa dette indvirkende Omraade, naar man har det Hele foreliggende trykt. I een Henseende skal jeg dog endnu gjøre en Bemærkning, nemlig med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ubtalte om Forstaaelsen af §§ 51—52 angaaende Sør. Jeg tror ogsaa, det vil være nødvendigt at tage disse Bestemmelser under nyere Overveelse, inden Sagen kommer til at foreligge til 3die Behandling, og navnlig er jeg for mit Vedkommende ikke sikker paa, at den Forandring, der er foreslaaet i § 52, at to Trediedele af de Interesserede, hvis Eiendomme grændse til Søren, kunne forlange en Sænkning i Spøns Vandstand, er fuldstændig henfigtsmæssig, og i ethvert Fald tror jeg, at det, hvis man vil tage en saadan Bestemmelse, vil blive nødvendigt nærmere at definere Grændserne for de Arbejder, der skulle foretages, og de Beføstninger, der ere forbundne med et saadant Foretagende. Jeg skal saaledes henstille, om det dog ikke maatte anses for at være noget stærkt, hvis de to Trediedele af Lodsseierne ved en Sør ved at beslutte sig til at foretage en Sænkning i Vandstanden eller en Udtørring af Søren paa en saadan Maade, at den fremtidige Bedligholdelse af Anlægget og den fremtidige Frugt af Anlæggets Benyttelse maatte afhænge af, at der f. Ex. anvendes Dampkraft til Udpumpning, derved tvang den ene Trediedel af de tilgrændsende Lodsseiere til ogsaa at deltage i en saadan Foranstaltning, som de maatte slet ikke have nogen Anledning til at ønske. Jeg tror saaledes, at dette Spørgsmaal vil trænge til en nærmere Overveelse, og det er mig heller ikke ubekendt, at denne Bestemmelse har vaet en Betænkelighed fra Fleres Side, som maatte kunde berede Lovforslaget nogen Vanskelighed, hvilket imidlertid er mit Haab ikke skal ske, idet jeg af Hensyn til den indgaaende Behandling, som det har faaet baade i Kommissionen, i det andet Thing og dette Thing, sætter overordentlig Pris paa, om det vilde være muligt at føre denne Sag igjennem i en nær Fremtid.

A. Pedersen: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er det ikke min Agt at gaa ind paa mange af Lovforslagets Enkeltheder, jeg finder ingen Anledning hertil. Jeg tillod mig nemlig ved Sagens første Behandling at fremkomme med nogle Indvendinger imod